

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
Z DNIA 28.09.2017
ZAWIERAJACA OPINIĘ W SPRAWIE NADANIA
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO NAUK
MEDYCZNYCH DR Piotrowi Jakubowi Majorowi

Komisja habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący: Prof. dr hab. Krystyn Sosada

Sekretarz: Dr hab. Magdalena Szopa

Recenzenci: Prof. dr hab. Wiesław Tarnowski

Prof. dr hab. Jacek Dadan

Dr hab. Antoni Szczepanik

Członkowie Komisji: Prof. dr hab. Janusz Strzelczyk

Prof. dr hab. Piotr Kołodziejczyk

działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2016 poz. 882 z późn. zm.), § 14 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2016, poz. 1586), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dn 12.06.2017 powołującego komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Piotra Jakuba Majora podjęła jednogłośnie.

uchwałę wyrażającą pozytywną opinię
w sprawie nadania dr Piotrowi Jakubowi Majorowi
stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych
w dyscyplinie *medycyna*

UZASADNIENIE

Komisja Habilitacyjna po zapoznaniu się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, materiałami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalności popularyzującej naukę dr Piotra Jakuba Majora oraz opiniami Recenzentów:

- Prof. dr hab. Wiesław Tarnowski

- Prof. dr hab. Jacek Dadan

- Dr hab. Antoni Szczepanik

ustaliła co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Po zakończeniu studiów oraz odbyciu stażu podyplomowego dr Piotr Major rozpoczął szkolenie specjalizacyjne w ramach rezydentury odbywanej w Oddziale Chirurgii Endoskopowej, Metabolicznej oraz Nowotworów Tkanek Miękkich Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie. Wiosną 2017 roku zdał Państwowy Egzamin Specjalizacyjny i uzyskał tytuł specjalisty w zakresie chirurgii ogólnej. Od tego czasu do dnia dzisiejszego pozostaje zatrudniony na stanowisku asystenta w wyżej wymienionym oddziale. Podczas szkolenia specjalizacyjnego poza obowiązkowymi kursami odbył również zagraniczny staż w Oddziale Chirurgii Bariatrycznej Homerton University Hospital w Londynie.

W czasie trwania szkolenia rezydentury ukończył studia doktoranckie na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum, a po uzyskaniu tytułu doktora nauk medycznych rozpoczął pracę na stanowisku asystenta i później starszego wykładowcy w II Katedrze Chirurgii UJCM. Aktualnie sprawuje ponadto funkcję kierownika do spraw programowych Medycznego Centrum Kształcenia Podyplomowego UJ.

OCENA CYKLU PUBLIKACJI ZŁOŻONYCH JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Jako osiągnięcie naukowe o tytule „Wybrane czynniki wpływające na bezpieczeństwo operacji bariatrycznych u chorych leczonych chirurgicznie z powodu otyłości olbrzymiej” dr Piotr Major przedstawił cykl trzech prac oryginalnych oraz przegląd systematycznego piśmiennictwa z metaanalizą. W trzech spośród wybranych prac Habilitant jest pierwszym autorem, dwie zostały opublikowane w prestiżowych, międzynarodowych czasopismach naukowych poświęconych tematyce chirurgicznego leczenia otyłości. Łączny Impact Factor

przedstawionych prac wynosi 9,463 (MNiSW=130 pkt). Jak podkreślił Prof. Dadan idea podjętych przez Habilitanta badań wydaje się jak najbardziej uzasadniona i cenna przede wszystkim z punktu widzenia klinicznego.

Pierwsza z prac pt. „Risk factors for complications of laparoscopic sleeve gastrectomy and laparoscopic Roux-en-Y gastric bypass” opublikowana w *The International Journal of Surgery* dotyczy analizy czynników ryzyka wystąpienia powikłań pooperacyjnych u chorych leczonych chirurgicznie z powodu otyłości olbrzymiej. Głównymi wnioskami płynącymi z badania jest dostrzeżenie istotnej roli czynników zależnych od pacjenta oraz związanych z procesem leczenia chirurgicznego w aspekcie pojawienia się wczesnych powikłań pooperacyjnych. Jak zauważył Prof. Dadan, spostrzeżenia oparte na dużej liczbie przebadanych chorych poddanych najczęściej wykonywanym procedurom bariatrycznym w doświadczonym ośrodku klinicznym stanowią cenną praktyczną wskazówkę właściwego przygotowania pacjentów z otyłością olbrzymią do planowego zabiegu operacyjnego, mogącą istotnie poprawić ich bezpieczeństwo. Prof. Tarnowski podkreślił również istotny aspekt praktyczny pracy, tzn. pacjent przed operacją bariatryczną musi schudnąć, co jest jednym z podstawowych warunków kwalifikacji do operacji. Doc. Szczepanik zwrócił uwagę na dowolne i zamienne stosowanie przez Autora określeń „powikłania pooperacyjne” „okołooperacyjne”, co niekoniecznie znaczy to samo. Doc. Szczepanik zwraca ponadto uwagę na pewne uchybienia redakcyjne związane z nazewnictwem leków i słownictwa dotyczącego ładunków staplera i wysokości zszywek w przedstawionej pracy.

Druga praca opublikowana w *Videosurgery and Other Miniinvasive Techniques* pt. „Can the Obesity Surgery Mortality Risk Score predict complications other than mortality” stanowi próbę wykorzystania uznanej skali Obesity Surgery Mortality Risk Score (OS-MRS) szacującej ryzyko zgonu związanego z zabiegiem chirurgicznym z powodu otyłości olbrzymiej, do określenia ryzyka wystąpienia powikłań innych niż śmiertelność w ciągu 30 dni od operacji metodą SG lub RYBG. Po przeprowadzonej analizie autorzy doszli do wniosku, że rutynowe wykorzystanie skali OS-MRS nie ma zastosowania do przewidywania ryzyka wystąpienia innych powikłań po zabiegach z zakresu chirurgicznego leczenia otyłości. Wskazali na fakt, że czynnikiem niewątpliwie wpływającym na bezpieczeństwo zabiegów operacyjnych jest doświadczenie głównego operatora, jak również ośrodka bariatrycznego, stąd też należałoby dążyć do jak najwcześniejszego i odpowiedniego szkolenia specjalistycznego młodych chirurgów w zakresie zaawansowanych procedur laparoskopowych. Prof. Dadan podkreślił, że jest to najprawdopodobniej pierwsze tego typu

doniesienie w piśmiennictwie krajowym. Doc. Szczepanik zauważył, że przedstawiona analiza dotyczy dokładnie tego samego materiału chorych co praca pierwsza, a jej odmienność polega na użyciu skali punktowej OS-MRS, która w założeniu ma oceniać ryzyko zgonu, a nie ryzyko powikłań i autorzy tę hipotezę dowiedli.

Trzecia wybrana i przedstawiona przez kandydata praca pt. „Are bariatric operations performed by residents safe and efficient?” została opublikowana w *Surgery for Obesity and Related Diseases*, w obiektywny sposób przedstawia proces nauczania zabiegów bariatrycznych ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnych powikłań. Jak zaznaczył Prof. Dadan i Prof. Tarnowski praca wydaje się bardzo istotna z punktu widzenia rozwoju chirurgii bariatrycznej, a wysunięte wnioski wskazują na konieczność wprowadzenia systematycznego, specjalistycznego szkolenia chirurgicznego od wczesnych lat edukacji w czasie specjalizacji chirurgicznej. Upowszechnienie zaproponowanych kryteriów, których spełnienie pozwala bezpiecznie przeprowadzić procedury bariatryczne już w trakcie specjalizacji, powinno znamienne wpłynąć na wzrost liczby wyszkolonych chirurgów wykonujących zabiegi z zakresu chirurgicznego leczenia otyłości w Polsce. Doc. Szczepanik, zwrócił uwagę, że praca rozwija temat zasygnalizowany w dwóch poprzednich i dotyczy tej samej grupy 408 chorych poddanych LSG lub LRYGB w latach 2009-2015. Podkreślił, że omawiana praca została zredagowana starannie. Jak zauważył, bardzo dobrym elementem pracy jest zwrócenie uwagi na trudności śródoperacyjne w subiektywnej ocenie operatora, co w sposób obiektywny oddaje sposób nauczania zabiegów bariatrycznych. Doc. Szczepanik szczególnie podkreśla wagę tej publikacji, gdyż łącznie z nią opublikowano komentarz redakcyjny S.Scotta Davisa z uniwersytetu w Atlancie, co świadczy o docenieniu tej pracy w prestiżowym czasopiśmie i tym samym określeniu istotności problemu.

Ostatnia, czwarta z przedstawionych prac pt. „Enhanced recovery after bariatric surgery: systematic review and meta-analysis” opublikowana w *Obesity Surgery* jest, jak podkreślił Prof. Dadan niezwykle ciekawą metaanalizą, w której stwierdzono, że protokół ERAS jest bezpieczny i powinien być rekomendowany, gdyż jego zastosowanie prowadzi do skrócenia czasu trwania hospitalizacji nie niosąc za sobą zwiększonego ryzyka rozwoju powikłań ani śmiertelności. Prof. Dadan podkreślił, że przeprowadzony przegląd piśmiennictwa jest pierwszym tego typu opracowaniem dotyczącym chirurgii bariatrycznej. Podkreślił również fakt, że współautorami są osoby będące wychowankami Studenckiego Koła Naukowego II Katedry Chirurgii Ogólnej UJ CM. Prof. Dadan i Doc. Szczepanik docenili również rzetelność analizy i jej duże znaczenie kliniczne i ekonomiczne.

Jak podsumował Prof. Tarnowski wszystkie składające się na cykl prace są ściśle powiązаныi tematycznie badawczymi pracami oryginalnymi, z własnym wkładem Autora szacowanym na 50-70%. Doc. Szczepanik podkreślił, że przedstawiony cykl czterech prac stanowi istotne i oryginalne osiągnięcie naukowe o niezaprzeczalnym znaczeniu praktycznym.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Swoją działalność naukową dr Piotr Major rozpoczął już w trakcie studiów. Od III roku aktywnie uczestniczył w pracach Studenckiego Koła Naukowego działającego przy II Katedrze Chirurgii UJCM. W kolejnych latach pełnił w nim funkcję przewodniczącego, a następnie został opiekunem nadzorującym prace studentów. Jego aktywność w Kole naukowym zaowocowała autorstwem ponad 20 prac, które były prezentowane podczas krajowych oraz zagranicznych konferencji naukowych i wielokrotnie nagradzane.

Po ukończeniu studiów i uzyskaniu dyplomu lekarza, równolegle do szkolenia specjalizacyjnego podjął studia doktoranckie na Wydziale Lekarskim UJCM i kontynuował je w latach 2010-2014. W 2014 uzyskał tytuł naukowy doktora nauk medycznych w zakresie medycyny na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Jakość życia chorych leczonych operacyjnie z powodu otyłości olbrzymiej”. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Andrzej Budzyński, a recenzentami prof. dr hab. Krzysztof Paśnik oraz prof. dr hab. Mariusz Wyleżół.

Dr Piotr Major jest autorem i współautorem 64 artykułów naukowych w renomowanych czasopismach, z których 4 stanowią omówione powyżej osiągnięcie naukowe. Całkowity wskaźnik oddziaływania $IF=64,747$, a współczynnik $MNiSW=1067$. Liczba cytowani wynosi 108 wg Web of Science, a wg bazy Scopus 175. Indeks Hirscha według bazy Web of Science to 6 punktów, a wg bazy Scopus 8 punktów. Sumaryczny Impact Factor dorobku naukowego, bez uwzględnienia osiągnięcia naukowego ($IF\ 9,463$), wynosi 55,284. Jest autorem lub współautorem 73 doniesień zjazdowych prezentowanych na krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych.

Zainteresowania naukowo-badawcze dr Piotra Majora skupiały się głównie wokół chirurgicznego leczenia otyłości, na protokole kompleksowej opieki okołoperacyjnej (ERAS), chirurgii stanów nagłych oraz szeroko pojętych minimalnie inwazyjnych technik operacyjnych, co znajduje odzwierciedlenie w publikacjach jego autorstwa lub z jego udziałem. Jak zauważył Doc. Szczepanik recenzję dorobku utrudnia sposób sformułowania

autoreferatu, w którym kandydat nie wymienia w sposób umożliwiający jednoznaczną identyfikację żadnej ze swoich publikacji. Doc. Szczepanik konkluduje, że daje to recenzentowi możliwość przygody intelektualnej polegającej na poszukiwaniu pełnych tekstów prac kandydata i dopasowaniu ich do stwierdzeń zawartych w autoreferacie. Doc. Szczepanik zauważył również, że w przypadku niektórych publikacji ocena wkładu własnego może być dyskusyjna. Powyższe uwagi, jak podkreślił recenzent, nie umniejszają zawartości merytorycznej dorobku.

Głównym obszarem prowadzonych badań są zagadnienia związane z chirurgią bariatryczną i metaboliczną. Z tej tematyki łącznie opublikował 18 prac. Jest współautorem krajowych wytycznych dotyczących chirurgicznego leczenia otyłości oraz algorytmu hybrydowego postępowania w przypadku wystąpienia powikłań pooperacyjnych. Uczestniczył w licznych krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych podczas których prezentował wyniki swoich badań. Doc. Szczepanik wyraził wątpliwości dotyczące używania przez habilitanta terminu „innovacyjny” w rozważaniach naukowych w stosunku do zabiegów wprowadzonych 20 lat temu.

Drugi największy obszar działalności naukowej Habilitanta obejmuje możliwości wykorzystania protokołu ERAS, czego wynikiem jest 16 prac poświęconych zagadnieniom protokołu ERAS w różnych grupach chorych, które były jednymi z pierwszych tego typu publikacji. Jak zauważył Doc. Szczepanik są to pierwsze tego typu prace w Polsce i choć oparte o niewielkie grupy chorych, to są warte zauważenia. Prace dotyczące wykorzystania protokołu w grupie pacjentów leczonych chirurgicznie w zakresie górnego piętra jamy brzusznej stanowią unikatowy materiał i są pierwszymi krajowymi doniesieniami dotyczącymi laparoskopowej gastrektomii. Efektem prowadzonych badań była całkowita zmiana sposobu postępowania w okresie okołoperacyjnym na Oddziale Chirurgii Endoskopowej, Metabolicznej oraz Nowotworów Tkanek Miękkich Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie, który obecnie jest czołowym ośrodkiem rutynowo stosującym protokół. Doświadczenia własne pozwoliły na opracowanie cyklu szkoleń dla chirurgów, anestezjologów oraz pielęgniarek, dzięki czemu coraz więcej szpitali w kraju rozpoczyna proces wdrażania protokołu ERAS do codziennej praktyki klinicznej.

Kolejnym zakresem działalności naukowej doktora Piotra Majora są prace poświęcone chirurgicznemu leczeniu stanów nagłych podczas ostrego dyżuru. Wg Doc. Szczepanika dokonania na tym polu nie powinny mieć istotnego wpływu na ocenę dorobku, gdyż prace historyczne nie wnoszą istotnych informacji do współczesnej wiedzy medycznej, a udział w

wieloośrodkowych projektach jest nieadekwatnie wysoko nagradzany autorstwem publikacji. Habilitant, wraz z zespołem Katedry, prowadził badania dotyczące leczenia chorych przyjętych na ostry dyżur chirurgiczny z powodu najczęstszych przyczyn hospitalizacji – niedrożności oraz przedziurawienia przewodu pokarmowego, również technikami małoinwazyjnymi. Habilitant podjął również współpracę z grupą badawczą WSES (*World Society of Emergency Surgery*) i jest stałym koordynatorem prac prowadzonych w II Katedrze Chirurgii UJCM związanych z realizacją wieloośrodkowych ciekawych klinicznych projektów badawczych grupy roboczej WSES. W 2015 roku został krajowym koordynatorem międzynarodowego projektu badawczego GlobalSurg 2 dotyczącego ryzyka wystąpienia zakażenia miejsca operowanego w chirurgii przewodu pokarmowego, zwłaszcza u chorych operowanych podczas ostrego dyżuru.

Czwarty, bardzo obszerny obszar zainteresowań doktora Piotra Majora stanowi chirurgia minimalnie inwazyjna. Na co dzień jest członkiem zespołu chirurgicznego, który wykonuje pełen zakres zabiegów technikami minimalnie inwazyjnymi. Tematy prac naukowych całego zespołu II Katedry Chirurgii Ogólnej UJCM, w tym również Piotra Majora są zwykle związane z wykorzystaniem laparoskopii. Wiele prac było pionierskich i dotyczyły drenażu pooperacyjnego jamy brzusznej, pojedynczego dostępu operacyjnego przez pępek – SILS (*Single Incision Laparoscopic Surgery*), zaawansowanych operacji laparoskopowych żołądka, jelita grubego, nadnerczy, śledziony, trzustki, przepuklin oraz zabiegów bariatrycznych. Wśród prowadzonych badań w zakresie technik minimalnie inwazyjnych znalazły się także prace na temat zastosowania endoskopii w diagnostyce i leczeniu chorób przewodu pokarmowego.

Habilitant posiada umiejętność współpracy interdyscyplinarnej nie tylko z jednostkami klinicznymi na bazie własnej Uczelni, ale również z innymi ośrodkami uniwersyteckimi w kraju i za granicą. Był wykonawcą projektów naukowych finansowanych ze środków Narodowego Centrum Nauki dotyczących wybranych aspektów chirurgicznego leczenia pacjentów z otyłością olbrzymią. Realizował również badania związane z chirurgią bariatryczną i metaboliczną finansowane ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w przypadku dwóch projektów pełnił funkcję kierownika. Dodatkowo realizował osiem projektów o zasięgu międzynarodowym i w dwóch pełnił funkcję głównego kierownika projektu bądź koordynatora projektu w Polsce. Jak zauważa Prof. Dadan dr Major jest recenzentem sześciu zagranicznych czasopism naukowych, a Doc. Szczepanik szczególnie

podkreśla zaproszenie Habilitanta do recenzowania w takich czasopismach jak BMC Surgery i Medical Science Monitor.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Habilitant stale angażuje się w działalność związaną z dydaktyką. Doc. Szczepanik określa to zaangażowanie jako ponadprzeciętne. Od lat prowadzi i koordynuje zajęcia ze studentami Wydziału Lekarskiego, zarówno w wersji polsko- jak i anglo-języcznej. Był zaangażowany w reformę programu nauczania na Wydziale Lekarskim UJCM i brał czynny udział w opracowaniu nowego programu zajęć z chirurgii. Regularnie uczestniczy w posiedzeniach Rady Pedagogicznej Wydziału Lekarskiego oraz Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia na kierunku lekarskim.

Sprawuje funkcję opiekuna Studenckiego Koła Naukowego II Katedry Chirurgii UJCM, i ta działalność wg Doc. Szczepanika może stanowić wzór. Pełni funkcję promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim lek. Macieja Stanka, był promotorem dwóch prac magisterskich.

Wielokrotnie był członkiem komitetów organizowanych przez II Katedrę Chirurgii UJCM. Od 2015 roku współpracuje z Medycznym Centrum Kształcenia Podyplomowego UJ, gdzie aktualnie pełni funkcję kierownika do spraw programowych i odpowiada za uruchamianie nowych kursów i kierunków studiów podyplomowych.

Jak zauważa Prof. Dadan istotnym osiągnięciem dr Majora było kierowanie, w ramach grantu dydaktycznego przyznanego przez Uniwersytet w Monachium, międzynarodowym projektem Gempol, którego efektem było podpisanie umowy bilateralnej obejmującej współpracę w zakresie edukacji medycznej pomiędzy UJ CM w Krakowie, a uniwersytetem w Jimmie, w Etiopii.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

Doktor Piotr Major uczestniczył w licznych konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, gdzie niejednokrotnie miał okazję prezentować wyniki prac własnych, często nagradzanych. Jest laureatem prestiżowej nagrody *The Harold Ellis Prize* za najlepszą pracę oryginalną opublikowaną w *The International Journal of Surgery* w 2015 roku, a ponadto przygotowane przez niego, bądź z jego udziałem prace otrzymały łącznie 25 nagród podczas krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych. Między innymi za cykl prac poświęconych chirurgii minimalnie inwazyjnej wraz ze współautorami został nagrodzony

Główną Nagrodą podczas 65 Kongresu Towarzystwa Chirurgów Polskich w Łodzi, a za cykl prac poświęconych wprowadzeniu protokołu ERAS do codziennej praktyki chirurgicznej wraz z pozostałymi współautorami został nagrodzony Nagrodą Główną raz wyróżnieniem podczas 67 Kongresu Towarzystwa Chirurgów Polskich w Lublinie.

WNIOSEK KOŃCOWY

Podsumowując Komisja Habilitacyjna jednogłośnie uznała, że przedstawiony cykl prac stanowi istotne i oryginalne osiągnięcie naukowe i wraz z całym dotychczasowym dorobkiem naukowym doktora Piotra Majora spełnia kryteria ubiegania się o tytuł doktora habilitowanego. Uzyskane wyniki dotychczasowych badań mają niezaprzeczalne znaczenie praktyczne i stanowią postęp wiedzy dotyczącej chirurgicznego leczenia otyłości. Dodatkowo ogromne zaangażowanie habilitanta w działalność dydaktyczną, w tym zwłaszcza opieka nad studentami w Kole Naukowym oraz szeroka działalność organizacyjna na rzecz Uniwersytetu Jagiellońskiego świadczą o dojrzałości i pełnej samodzielności kandydata. Tym samym Komisja Habilitacyjna wnioskuje o nadanie dr Piotrowi Jakubowi Majorowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie *medycyna*.

Przewodniczący:

Prof. dr hab. Krystyn Sosada .....

Sekretarz:

Dr hab. Magdalena Szopa .....

Recenzenci:

Prof. dr hab. Wiesław Tarnowski .....

Prof. dr hab. Jacek Dadan .....

Dr hab. Antoni Szczepanik .....

Członkowie Komisji:

Prof. dr hab. Janusz Strzelczyk .....

Prof. dr hab. Piotr Kołodziejczyk .....